

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម

គម្រោងធារាសាស្ត្របន្ទុំនឹងអាកាសធាតុ និងនិរន្តរភាពកសិកម្មប្រកបដោយភាពធន់

សេចក្តីសង្ខេប
ក្របខណ្ឌគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន សង្គម និងអាកាសធាតុ

ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៤

រៀបចំដោយ
ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម

1. បរិបទប្រទេសកម្ពុជា

វិស័យកសិកម្មរបស់កម្ពុជាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់សេដ្ឋកិច្ច ប៉ុន្តែក៏ងាយទទួលរងផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។ ប្រទេសនេះជាប់ចំណាត់ថ្នាក់ទី 151 ក្នុងចំណោម 181 ប្រទេសនៅក្នុងសន្ទស្សន៍ ND-GAIN ឆ្នាំ 2020 ហើយជាប្រទេសដែលងាយរងគ្រោះបំផុតទី 12 ក្នុងចំណោមប្រទេសចំនួន 172 ចន្លោះឆ្នាំ 1999-2018 ហើយនៅតែជាប្រទេសមួយក្នុងចំណោមប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍន៍តិចតួចបំផុត (LDCs) នៅអាស៊ី។ ការខាតបង់សេដ្ឋកិច្ចប្រចាំឆ្នាំដែលបណ្តាលមកពីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិនៅក្នុងប្រទេសត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណថាមានចំនួន 0.7% នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបក្នុងឆ្នាំ 2011។ សន្ទស្សន៍ហានិភ័យពិភពលោកនៃ 15.8% បង្ហាញពីហានិភ័យខ្ពស់នៃគ្រោះមហន្តរាយដែលជាលទ្ធផលនៃព្រឹត្តិការណ៍ធម្មជាតិធ្ងន់ធ្ងរជាមួយនឹងសន្ទស្សន៍នៃការប៉ះពាល់គឺ 27 % និងសន្ទស្សន៍ភាពងាយរងគ្រោះ 59% ។ ប្រហែល 80% នៃប្រទេសនេះស្ថិតនៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ និងទន្លេសាប ដែលបង្កើនការប្រឈមនឹងទឹកជំនន់ ខ្យល់ព្យុះ និងគ្រោះរាំងស្ងួត។

ប្រទេសនេះមានការពឹងផ្អែកខ្ពស់លើវិស័យកសិកម្មដែលមានចំនួនជិត 22% នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបក្នុងឆ្នាំ 2021។ ប្រជាជនជនបទគំណងឱ្យ 75.8% នៃចំនួនប្រជាជនជាតិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2020 មក ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងជំងឺរាតត្បាតបាននាំឱ្យមានការខាតបង់ 10% នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP) ។ បន្ថែមពីលើផលប៉ះពាល់អាកាសធាតុអវិជ្ជមាន ការធ្វើឱ្យកម្លាំងនិយ័តកសិកម្មនៅទ្រីងសកល ការកើនឡើងថ្លៃពលកម្ម និងវិសាលភាពមានកម្រិតសម្រាប់ការពង្រីកផ្ទៃដីដាំដុះក្នុងប្រទេស បង្កបញ្ហាប្រឈមសម្រាប់វិស័យកសិកម្ម។ ទិន្នផលទាប ក្នុងរដូវនឹងគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិញឹកញាប់ រួមចំណែកដល់ការខ្វះខាតស្បៀងអាហារបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់សហគមន៍ដែលងាយរងគ្រោះ។ ជីវភាពរបស់កសិករកម្ពុជាពឹងផ្អែកខ្លាំងលើកសិកម្មដែលចិញ្ចឹមដោយទឹកភ្លៀង ហើយគ្រួសារមិនក្រីក្រងាយរងគ្រោះក្នុងការធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពក្រីក្រវិញក្នុងករណីមានការប្រែប្រួលអាកាសធាតុខ្លាំង ឬញឹកញាប់។ ស្ត្រី និងកុមារគឺជាក្រុមដែលងាយរងគ្រោះបំផុតចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។ កង្វះទឹកស្រោចស្រពជាឧបសគ្គដល់សំខាន់សម្រាប់កសិករ។ ទន្ទឹមនឹងការកើនឡើងនៃថ្លៃប្រាក់ និងការកើនឡើងនៃសីតុណ្ហភាព ដែលធ្វើឱ្យមានការខ្វះខាតទឹកដែលបង្កឡើងដោយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលរារាំងការដាំដុះច្រើនជាងដំណាំតែមួយក្នុងមួយឆ្នាំ។ ការសិក្សាបានបង្ហាញថាការផ្លាស់ប្តូរទៅការដាំដុះតាមប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រអាចបណ្តាលឱ្យផលិតកម្មសរុបប្រចាំឆ្នាំ កើនឡើងរហូតដល់ 40% ។ ការខ្វះព័ត៌មានទាន់ពេលវេលាអំពីគ្រោះរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ (ការព្យាករណ៍តាមរដូវ ការផ្លាស់ប្តូររយៈពេល) គឺជាបញ្ហាចម្បង។ កសិករខ្វះចំណេះដឹង និងឧបករណ៍ដើម្បីសម្របការអនុវត្តកសិកម្ម និងបច្ចេកទេសផលិតកម្មរបស់ពួកគេទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។ ពួកគេភាគច្រើនមិនដឹងអំពីការអនុវត្តដែលធន់នឹងអាកាសធាតុ ពូជគ្រាប់ពូជដែលធន់នឹងភាពតានតឹង និងសម្ភារៈដាំដុះដែលប្រសើរឡើង ការគ្រប់គ្រងធាតុចូលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ឬអត្ថប្រយោជន៍នៃការអនុវត្តការអនុវត្តទាំងនេះ។

ការបំបាត់កសិកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានកើនឡើង ~3% រៀងរាល់ឆ្នាំរវាងឆ្នាំ 1994 និង 2016 ដែលជាកត្តាជំរុញចម្បងគឺការដាំដុះស្រូវ (សូមមើលបរិបទអាកាសធាតុ) ។ ការផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងស្រូវ (ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ការប្រើប្រាស់ដី សំណល់/ចំបើង) ក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរក្នុងការកាត់បន្ថយការបំបាត់ឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីផលិតកម្មស្រូវ ។ ប្រទេសកម្ពុជាទំនងជាមិនអាចសម្រេចបាន 5% នៃគោលដៅកំណើនកសិកម្មប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួននៅឆ្នាំ 2030 ដោយមិនមានការវិនិយោគបន្ថែមលើការបន្ស៊ាំអាកាសធាតុ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការគ្រប់គ្រងទឹកជំនន់ និងប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹក។ ភាពក្រីក្រជាប់លាប់ លទ្ធភាពទទួលបានហិរញ្ញវត្ថុមានកម្រិត និងសមត្ថភាពស្ថាប័នមិនគ្រប់គ្រាន់ បានធ្វើឱ្យប្រជាជនកសិកម្មនៅជនបទងាយរងគ្រោះដោយសារផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការធ្លាក់ចុះនៃសេដ្ឋកិច្ច និងការថយចុះនៃបរិស្ថាន។

2. គោលបំណងនៃគម្រោង

គោលបំណងនៃគម្រោងគឺធ្វើឱ្យមានភាពធន់ និងការសម្របខ្លួនទៅនឹងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃព្រឹត្តិការណ៍អាកាសធាតុ កាត់បន្ថយការបំបាត់ឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ក្នុងផលិតកម្មស្រូវ និងលើកកម្ពស់ជីវភាពរបស់កសិករខ្នាតតូច និងសហគមន៍ជនបទដែលងាយរងគ្រោះនៅក្នុងខេត្តចំនួនបួននៃប្រទេសកម្ពុជា។ គោលបំណងនេះនឹងសម្រេចបានដោយការអនុវត្តធាតុផ្សំចំនួនបីដែលមានគោលបំណងដោះស្រាយបញ្ហាភាព ងាយរងគ្រោះនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការបង្កើន ផលិតភាពកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន។

- សមាសភាគទី 1៖ ការកែលម្អការសម្របខ្លួនទៅនឹងអាកាសធាតុកម្រិតកសិដ្ឋាន ភាពធន់ ប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ទឹក។ សមាសភាគទី 1 ផ្តោតលើការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងដំណាំ-

ទឹកដែលធន់នឹងអាកាសធាតុ សន្តិសុខស្បៀង និងការបង្កើតប្រាក់ចំណូលក្នុងស្រូវ
 (រួមទាំងជម្រើសសើម និងស្ងួត ការគ្រប់គ្រងចំបើង ការលើកកម្ពស់ដី) ការផលិតបន្លែ បសុបក្សី
 និងវារីប្បកម្ម តាមរយៈសាលាបង្រៀនកសិករនៅទីវាល ហើយនឹងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានកសិ-ឧតុនិយម
 ដើម្បីធានាថាកសិករអាចរៀបចំផែនការផលិតកម្ម /
 សកម្មភាពគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេបានប្រសើរជាងមុន ដោយរំពឹងថានឹងមានកម្រិតខ្លាំង។
 ព្រឹត្តិការណ៍ដូចជាទឹកជំនន់/ទឹកជំនន់ភ្លាមៗ និងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ
 និងធនធានទឹកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
 វានឹងផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ការធ្វើសហហរណកម្មទីផ្សារកាន់តែច្រើនតាមរយៈផ្លូវជនបទ
 និងសកម្មភាពបរិស្ថានផ្សេងទៀត (វេទិកាពហុភាគី រោងចក្រភាពជាដៃគូ សាធារណៈ និងឯកជន)។
 សមាសធាតុទី ១ មានធាតុផ្សំដូចខាងក្រោម៖

- 1.1 ការដាក់ពង្រាយការបន្ស៊ាំអាកាសធាតុកម្រិតកសិដ្ឋាន និងវិធានការប្រសិទ្ធភាពការប្រើប្រាស់ទឹក។
- 1.2 អាកាសធាតុប្រែប្រួល តម្លៃបន្ថែម និងទីផ្សារដឹកនាំការវិនិយោគកសិកម្ម
- 1.3 កែលម្អលក្ខខណ្ឌអនុញ្ញាត សមត្ថភាព និងយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ (សេវាព័ត៌មានអំពីអាកាសធាតុ)
- 1.4 កសិដ្ឋាន/ផ្លូវជនបទដែលមានភាពធន់ទ្រាំនឹងអាកាសធាតុ
- សមាសភាគទី 2៖ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់បង្កើនភាពធន់។ សមាសភាគទី 2 ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយសមាសភាគទី 1 ដែលវាជួយសម្រួលដល់ការអនុវត្តប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រធន់នឹងអាកាសធាតុសម្រាប់ការសម្របខ្លួនទៅនឹងការកើនឡើងនៃទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត និងធានាបាននូវការផ្គត់ផ្គង់ទឹកធន់នឹងអាកាសធាតុដល់កសិករជាមួយនឹងការថយចុះនៃការខូចខាតដល់ដំណាំ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។ វានឹងផ្តោតលើការស្តារឡើងវិញ និងការធ្វើទំនើបកម្មនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធការពារទឹកជំនន់/ប្រព័ន្ធលូក្នុងគម្រោងរងចំនួន 7 រួមមាន ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងប្រឡាយបង្ហូរទឹក ទំនប់ទប់ទឹកជំនន់ និងស្រះដើម្បីផ្តល់នូវប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដែលធន់នឹងអាកាសធាតុប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់សម្រាប់សម្របខ្លួនទៅនឹងការកើនឡើងនូវស្ថានភាពទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត។ សមាសភាគទី 2 មានធាតុផ្សំដូចខាងក្រោម៖
- 2.1 ទំនើបកម្មនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងស្រះ
- 2.2 ការការពារទឹកជំនន់ និងការកែលម្អប្រព័ន្ធលូ
- 2.3 ការបង្កើត និងបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក
- សមាសភាគទី 3 ការពង្រឹងស្ថាប័ន។ សមាសភាគទីនេះមានគោលបំណងពង្រឹងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលជាពិសេសក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងបរិស្ថាន និងគណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ (ក.ជ.អ.អ.ប) និង ស.ជ.អ. ខណៈពេលដែលការផ្តោតសំខាន់សម្រាប់ MOWRAM នឹងផ្តោតលើការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពបច្ចេកទេសក្នុងវិស័យភាពផ្សេងៗនៃការរចនា និងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រធន់នឹងអាកាសធាតុ តំបន់ផ្តោតសំខាន់សម្រាប់ MoE នឹងផ្តោតលើការពង្រឹងគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រអាកាសធាតុ និងក្នុងការកសាងសមត្ថភាពសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពអាកាសធាតុនៅ ថ្នាក់ជាតិ។ សមាសភាគទី 2 មានធាតុផ្សំដូចខាងក្រោម៖
- 3.1 ការគាំទ្រសមត្ថភាព MOWRAM.
- 3.2 ការពង្រឹង NDA និង NCDD

3. អ្នកទទួលផលពីគម្រោង

CAISAR ត្រូវបានរំពឹងថានឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់ប្រជាកសិករដោយផ្ទាល់ចំនួន **500,000 នាក់** និងដោយប្រយោលប្រមាណ **2,300,000 នាក់។** អ្នកទទួលផលដោយផ្ទាល់ ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការទទួលយកទម្រង់ការងារដុះ និងការធ្វើពិពិធកម្មដែលមានលក្ខណៈប្រសើរឡើង និងធន់នឹងអាកាសធាតុ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលទ្ធភាពទទួលបានទឹក ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចទឹក សហហរណកម្មទីផ្សារកាន់តែច្រើនសម្រាប់ការទទួលបានភាពប្រសើរឡើងចំពោះធាតុចូលដែលធន់នឹងអាកាសធាតុ និងប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានព្រមានជាមុន។ ផលប៉ះពាល់រួមនៃការវិនិយោគទាំងនេះ នឹងត្រូវលើកកម្ពស់សន្តិសុខទឹក និងស្បៀង។ អត្ថប្រយោជន៍ដោយប្រយោលសម្រាប់គ្រួសារ នឹងត្រូវបានបង្កើតតាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយទូលំទូលាយនៃការអនុវត្ត និងបច្ចេកវិជ្ជាបន្ស៊ាំតាមរយៈកសិករនាមុខ វិស័យឯកជន និងកម្មករផ្នែកបន្ថែមកសិកម្ម

និងការបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានធាតុចូលនៅលើទីផ្សារ នៅពេលដែលការអនុវត្ត ត្រូវបានអនុម័តទទួលយក និងបង្កើតគម្រោងការតាមអ្វីដែលអ្នកផ្គត់ផ្គង់ឯកជនចង់បាន។
អត្ថប្រយោជន៍ក៏ត្រូវបានរំពឹងថានឹងកើនឡើងជាលទ្ធផលនៃបច្ចេកវិទ្យាផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងការកើនឡើងនៃទិន្នផលតាមខ្សែសង្វាក់កម្តៅដែលបានជ្រើសរើសតាមរយៈភាពជន់កាន់តែខ្លាំង ការផ្តល់ព័ត៌មានព្រមានជាមុន និងប្រព័ន្ធព័ត៌មានអាកាសធាតុ និងការពង្រឹងលទ្ធភាពទទួលបានទឹក។

4. កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តគម្រោង និងថវិកា

គម្រោង ត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ការអនុវត្តពីឆ្នាំ 2025 – 2032 (7 ឆ្នាំ)។
ថវិកាគម្រោងសរុបមានចំនួន **240 million USD** (AIB: 100 million USD, GCF: 80 million USD, IFAD: 45 million USD, និងថវិការបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចំនួន 15 million USD)។

5. ហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សង្គម និងអាកាសធាតុ

សកម្មភាពគម្រោង មានសក្តានុពលផ្តល់ហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន សង្គម និងអាកាសធាតុក្នុងដំណាក់កាលខាងក្រោម៖ 1) ដំណាក់កាលរចនាគម្រោង, 2) ដំណាក់កាលសាងសង់គម្រោង, និង 3) ដំណាក់កាលប្រតិបត្តិគម្រោង

ការកំណត់នៃសក្តានុពលហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់

	ដំណាក់កាលរចនាគម្រោង	ដំណាក់កាលសាងសង់
ហានិភ័យបរិស្ថាន និងសង្គម	បម្រែបម្រួលការប្រើប្រាស់ដី៖ ការរចនាគម្រោងដែលបណ្តាលឱ្យមានបម្រែបម្រួលការប្រើប្រាស់ដីសម្រាប់គោលបំណងគម្រោង អាចផ្លាស់ប្តូរការប្រើប្រាស់ដីរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ប៉ះពាល់ដល់សកម្មភាពធ្វើអាជីវកម្ម និងរក្សាទុកអនុផលព្រៃឈើ។	- ការថយចុះជីវៈចម្រុះ និងការបំផ្លាញព្រៃឈើ៖ អាចធ្វើឱ្យមានការបំផ្លាញដោយផ្ទាល់ដល់ជម្រក អេកូឡូស៊ីព្រៃឈើ និងអេកូឡូស៊ីទឹក។ បណ្តាលឱ្យមានហានិភ័យដល់រុក្ខជាតិ និងសត្វ ឬអាចបណ្តាលឱ្យលំហូរទឹកនៅទ្រឹង។ តម្រូវ អាចម៍ដីដែលបានស្តារបាត់បង់ប្រឡាយ និងប៉ះពាល់ដល់ជីវៈចម្រុះ និងបរិស្ថានផងដែរ។ - ការលុបសំណល់សម្ភារៈកសិកម្ម៖ អាចនាំឱ្យមានការបំផ្លាញដល់ជម្រក និង គួរតែត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានការប្រុងប្រយ័ត្ន។ - ការហូរច្រោះដី និងកំណកដី៖ ការកាយដី អាចបណ្តាលឱ្យមានការហូរច្រោះដី នាំឱ្យមានកំណកដីនៅអាងទឹកក្បែរទីតាំងសាងសង់ និងអេកូឡូស៊ីទឹក បង្កើន ឬជះឥទ្ធិពលដល់ ឬមានឥទ្ធិពលលើហានិភ័យទឹកជំនន់ និងប្រសិនបើ វត្តមានកុំដើមសម្រាប់សាងសង់ (ខ្សាច់ ឬដីធម្មជាតិ) អាចធ្វើឱ្យកើត ហើយទីបំផុតប៉ះពាល់ដល់ទឹកជំនន់ និងរួចចំណែកធ្វើឱ្យមានភាពមិនច្បាស់លាស់ក្នុង។ - ការបំពុលទឹក៖ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីន ការហូរទឹកចេញពីទីតាំងសាងសង់ អាចបណ្តាល ដល់ប្រេង និងសំណល់ដែលមានផ្ទុកសារធាតុ។ - ការរំខានដោយសំឡេង និងការបំពុល បង្កឱ្យមានការរំខានដោយសំឡេង ប៉ះពាល់ដល់គុណភាពខ្យល់ក្នុងតំបន់មូលដ្ឋាន។ - ការប្រើប្រាស់ធនធាន៖ ប្រសិនបើវត្តមានកុំដើម ត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងបរិមាណច្រើន និងបង្កើនការបំបាត់ឧស្ម័ន។ - ការគ្រប់គ្រងសំណល់៖ ការបញ្ចេញសំណល់ អាចមានសក្តានុពលប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទឹក និងធនធានជីវៈចម្រុះក្នុងទឹកប្រសិនបើមិនមាន សំណល់ទាំងអស់ និងបោះចោលនៅទីតាំងដែលមានសុវត្ថិភាព/ទី ដ្ឋាន។
ហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់សង្គម	- ការប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ច និងបញ្ហាការរីកស្បើយការប្រើប្រាស់ដី៖ គម្រោង នឹងមានសក្តានុពលប៉ះពាល់ដល់ការចិញ្ចឹមជីវិត និងការប្រើប្រាស់ដី ប្រសិនបើការរចនាប្លង់ ត្រូវបានស្នើឡើងនៅលើទីតាំងថ្មី និង/ឬក្រៅដីចំណីប្រឡាយ។ នីតិវិធីនៃការទាមទារដីសម្រាប់គម្រោង អាចរំខានដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយបង្កឱ្យមានបញ្ហា និងជម្លោះដីធ្លី។ - ការរំខានដល់ការចិញ្ចឹមជីវិត៖ សូម្បីនៅមុនពេលចាប់ផ្តើមសកម្មភាពសាងសង់ ហេតុប៉ះពាល់ អាចកើតមានឡើងតាមរយៈការរំខាន ដល់ការចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ហើយពួកគេ	- ការផ្លាស់ទីលំនៅផ្នែករូបវន្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់៖ អាចមានសក្តានុពលប៉ះពាល់ដល់សំណង់ដែលអាចចាត់ ទុកជាសំណង់របស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរំលោភយកដីធ្លីលើ ហេតុប៉ះពាល់ គឺគិត និង ត្រូវបានស្នើឡើងនៅលើប្រឡាយដែលមានស្រាប់។ - ការរំខានដល់ការធ្វើចរាចរណ៍៖ ការកើនឡើងការធ្វើចរាចរណ៍របស់រថយន្ត

	ដំណាក់កាលរចនាគម្រោង	ដំណាក់កាលសាងសង់
	អាចនឹងផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាពចាំបាច់ ឬផ្លាស់ទីលំនៅចេញតែម្តង។ ○ ការព្រួយបារម្ភរបស់សហគមន៍៖ ការចុះទៅពិនិត្យមើលទីតាំងគម្រោងរបស់ក្រុមការងារអាចធ្វើឱ្យប្រជាសហគមន៍មានការព្រួយបារម្ភ អំពីសក្តានុពលហេតុប៉ះពាល់ពិសេសប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅផ្នែកខាងក្រោម។ ការផ្សព្វផ្សាយនិងការជួបជាមួយប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងដំណាក់កាលមុនសាងសង់ មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការស្វែងយល់អំពីការព្រួយបារម្ភ និងតម្រូវការរបស់ប្រជាសហគមន៍ អាចផ្តល់ជាធាតុចូលដល់អ្នករចនាប្លង់ឱ្យកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយនូវសារជាក់លាក់អំពីព័ត៌មានគម្រោង និងហានិភ័យ ហើយនឹងហេតុប៉ះពាល់ដែលអាចនឹងរំពឹងថា កើតមានឡើងដោយសារគម្រោងទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាន។	អាចរំខានដល់ការធ្វើចរាចរណ៍ក្នុងតំបន់មូលដ្ឋាន និងអ្នកលក់ដូរតាមដងផ្លូវ។ ○ សុខភាព និងសុវត្ថិភាព៖ ទីតាំងសាងសង់ អាចបង្កើនហានិភ័យនៃការធ្លាក់គ្រោះថ្នាក់ និងសហគមន៍ដែលនៅជិត។ គ្រោះថ្នាក់ នៃការបង្កជាផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ។ ○ ការរកឃើញដោយចៃដន្យសម្រាប់សម្បត្តិវប្បធម៌៖ និងការផ្លាស់ទីចូលមករស់នៅរបស់កម្មករ អាចបង្កើនហានិភ័យនៃការបាត់បង់សម្បត្តិវប្បធម៌ និងការបាត់បង់ប្រពៃណី និងការបាត់បង់វប្បធម៌។ ○ វិសមភាពយេនឌ័រ៖ សក្តានុពលវិសមភាពយេនឌ័រ អាចបង្កើនហានិភ័យនៃការបាត់បង់ប្រយោជន៍ព័ត៌មាន ដោយសារការហូរចូលកម្លាំងពលកម្មពីខាងក្រៅសហគមន៍។
ហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់អាកាសធាតុ	○ ការវិភាគទិន្នន័យអាកាសធាតុ៖ វា មានសារៈសំខាន់ក្នុងការវិភាគប្រវត្តិទិន្នន័យអាកាសធាតុ និងផលសាស្ត្រក្នុងដំណាក់កាលរចនាគម្រោង ដើម្បីកំណត់ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធអាកាសធាតុ ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ការរចនាគម្រោង និងទីតាំង។ ○ ការព្យាករណ៍អាកាសធាតុនាពេលអនាគត៖ ការយល់ដឹងពីការព្យាករណ៍អាកាសធាតុនាពេលអនាគតដូចជា ការផ្លាស់ប្តូរលំនាំទឹកភ្លៀង ឬការកើនឡើងនៃភាពញឹកញាប់នៃព្រឹត្តិការណ៍អាកាសធាតុខ្លាំង អាចជូនដំណឹងដល់ការរចនាគម្រោងសម្រាប់ភាពធន។ ○ ការធ្វើផែនការសម្របខ្លួន៖ ដំណាក់កាលរចនាគម្រោង គួររួមបញ្ចូលការធ្វើផែនការសម្រាប់វិធានការបន្ស៊ាំនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដោយធានាថាគម្រោងនេះអាចទប់ទល់នឹងផលប៉ះពាល់អាកាសធាតុដែលបានរំពឹងទុក។ ទឹកជំនន់ ដែលមានប្រវត្តិបង្ហូរផ្លូវ សំណង់ធារាសាស្ត្រ និងលូ ត្រូវរចនាប្លង់បច្ចេកទេសឱ្យបានសមស្របសម្រាប់លំហូរទឹកជំនន់ខ្លាំងបំផុត/កំណកដីខ្លាំងបំផុត។ ○ ការប្រមូលទិន្នន័យ៖ ការបង្កើតទិន្នន័យគោលផ្នែកលើក្នុងក្រុមប្រឹក្សាស្ថាន ប្រជាសាស្ត្រសហគមន៍ និងអចេរអាកាសធាតុក្នុងដំណាក់កាលមុនការសាងសង់ គឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃពេញមួយវដ្តគម្រោង។	○ ការរំខានទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ៖ ព្រឹត្តិការណ៍ ឬទឹកជំនន់ អាចរំខានដល់សកម្មភាពសាងសង់ និងថ្លៃដើមកើនឡើង។ ○ ការគ្រប់គ្រងទឹក៖ ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកកំឡុង ឬការបង្ហូរចេញជាបណ្តោះអាសន្ន និងអាចនាំឱ្យមានទឹកជំនន់នៅខាងក្រោម។ ○ ភាពងាយរងគ្រោះផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ៖ ដំណាក់កាលនៃការសាងសង់អាចបង្ហាញនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដូចជាទឹកជំនន់ ឬការខូចខាតដោយព្យុះ និងការពិចារណាលើការរចនាមិនត្រូវបានយកមក

វិធានការកាត់បន្ថយដែលបានស្នើឡើង

ដំណាក់កាលចន្លោះកម្រោង		
ហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន	- ការវាយតម្លៃ និងការរក្សាលំនៅឋានៈ - ធ្វើការវាយតម្លៃទីផ្សារកម្មវិធី និងអនុវត្តវិធានការការពារជម្រកសំខាន់ៗ ដូចជាដីសើម និងព្រៃឈើ ដោយចៀសវាងឬកាត់បន្ថយការសាងសង់នៅក្នុងតំបន់ទាំងនេះ។ - ផែនការប្រើប្រាស់ដីប្រកបដោយនិរន្តរភាពៈ - ធ្វើការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងសហគមន៍ដើម្បីបង្កើតផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើវិស័យកសិកម្ម និងព្រៃឈើ។	- ការការពារ និងការគ្រប់គ្រងសំណង់ - បង្កើតតំបន់មិនអនុវត្តកម្មវិធី - ការគ្រប់គ្រងសំណង់ - ដំឡើងវិធានការការពារប្រភេទដី - អនុវត្តការគ្រប់គ្រងសំណង់ - ការគ្រប់គ្រងការបំបែក - គ្រប់គ្រងសារធាតុដើម្បីការពារកសិកម្ម - ប្រើប្រាស់សម្ភារៈដើម្បីកាត់បន្ថយការបំបែក - ការគ្រប់គ្រងការបំបែក - អនុវត្តរបៀបសាងសង់យ៉ាងប្រសើរ - ធានាថាបរិស្ថានស្រោចទឹកដើម្បីបង្កើនផលិតផល - ប្រសិទ្ធភាពធនធាន - កាត់បន្ថយការបំបែកដី - អនុវត្តការអនុវត្តន៍ប្រើប្រាស់ដី - ការគ្រប់គ្រងការបំបែក - អនុវត្តផែនការ
ហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់សង្គម	- ហេតុប៉ះពាល់ការផ្លាស់ប្តូររូបរាងសេដ្ឋកិច្ច និងបញ្ហាការរីកកើតឡើង៖ - ការរចនាដែលបានស្នើឡើងអនុវត្តតាមទីតាំងចាស់មានស្រាប់ ហើយប្រសិនបើចាំបាច់ត្រូវពង្រីកក្នុងករណីមានការពង្រីក និងបង្កើតផែនការរីកកើតឡើង និងយុត្តិធម៌ - សូមអនុវត្តតាមគ្របខណ្ឌរៀបចំផែនការដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ និងដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ប្រកបដោយគុណភាព និងការគាំទ្រទីលំនៅថ្មី ប្រសិនបើចាំបាច់។ - ដោយធានាថាសហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវបានផ្តល់សំណងគ្រប់គ្រាន់ និងការគាំទ្រទីលំនៅថ្មី ប្រសិនបើចាំបាច់។	- ការចូលរួមសហគមន៍ - រក្សាការប្រាស្រ័យ និងជូនដំណឹង - អនុវត្តយន្តការ និងបញ្ហានានា - ការផ្លាស់ទីលំនៅ និង - អនុវត្តផែនការដីធ្លី និងការកសាង - ជួយគ្រួសារដែលរងផលប៉ះពាល់ - សុខភាព និងសុវត្ថិភាព - អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិដើម្បីការពារទីលំនៅ - ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល

	ដំណាក់កាលចនាគម្រោង	
		- ផ្ទាំងប៉ាណូព័ត៌មាន ○ ការការពារបេតិកភណ្ឌ - ធ្វើការស្ទង់មតិ - បង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ និងចូលរួមសហការ ○ ការចូលរួមពីយេនឌ័រ - អនុវត្តផែនការសម្រាប់ការធ្វើការ និងការពង្រឹង
ហានិភ័យ និងហេតុប៉ះពាល់អាកាសធាតុ	○ ការរចនាធនធានអាកាសធាតុ - បញ្ចូលភាពធនធានអាកាសធាតុទៅក្នុងការរចនាគម្រោងដោយពិចារណាលើការព្យាករណ៍អាកាសធាតុនាពេលអនាគត និងធានាថាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអាចទប់ទល់នឹងព្រឹត្តិការណ៍អាកាសធាតុខ្លាំង និងការផ្លាស់ប្តូរលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ។ ○ ការគ្រប់គ្រងសម្របខ្លួន - បង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងការសម្របខ្លួនដែលអាចត្រូវបានកែសម្រួលដោយផ្អែកលើការផ្លាស់ប្តូរលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ ធានានូវលទ្ធភាពជោគជ័យយូរអង្វែងរបស់គម្រោង។ ○ ការប្រមូលទិន្នន័យមូលដ្ឋាន - បង្កើតទិន្នន័យមូលដ្ឋានសម្រាប់អថេរវិស្វាស សង្គម និងអាកាសធាតុក្នុងដំណាក់កាលមុនការសាងសង់ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពេញមួយវដ្តជីវិតរបស់គម្រោង។ ○ ការវាយតម្លៃហានិភ័យអាកាសធាតុ - វាយតម្លៃជាប្រចាំនូវហានិភ័យអាកាសធាតុ និងភាពងាយរងគ្រោះក្នុងដំណាក់កាលមុនការសាងសង់ ដើម្បីកំណត់បញ្ហាដែលកំពុងកើតមាន និងកែសម្រួលផែនការទៅតាមនោះ។ ○ ភាពធនធានសហគមន៍ - គាំទ្រសហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការកសាងភាពធនធាននៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ តាមរយៈកម្មវិធីពង្រឹងសមត្ថភាព ការអប់រំ និងលទ្ធភាពទទួលបានជម្រើសជីវភាពរស់នៅដែលធនធានអាកាសធាតុ។ ○ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបែកង - ពិចារណាលើការប្រើប្រាស់ដំណោះស្រាយហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបែកង ដូចជាបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងទឹកជំនន់ធម្មជាតិ ដើម្បីបំពេញបន្ថែមវិធីសាស្ត្រវិស្វកម្មប្រពៃណី និងបង្កើនភាពធនធានអាកាសធាតុ។	○ សំណង់ធនធានអាកាសធាតុ - បញ្ចូលលក្ខណៈ ដើម្បីទប់ទល់នឹង - អនុវត្តវិធានការ ○ សិទ្ធិសាធារណៈ - អនុវត្តវិធានការ ដូចជាកន្លែង - ផ្តល់សម្លៀកបំពាក់ និងឧបករណ៍ - ធានាផ្តល់ការ (ឧទាហរណ៍ប្រើប្រាស់) ○ ការកសាងភាពធនធាន - គាំទ្រសហគមន៍ និងធនធាន ○ ការត្រួតពិនិត្យ និង - បង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីធានាថា - ធ្វើសវនកម្មកម្ម និងធ្វើការកែ

6. ការរៀបចំស្ថាប័ន

• ថ្នាក់ជាតិ:

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ជាស្ថាប័នអនុវត្តគម្រោង។ MOWRAM នឹងបង្កើតអង្គភាពគ្រប់គ្រងគម្រោង (PMU) សម្រាប់ការអនុវត្តគម្រោង CAISAR។ PMU នឹងដឹកនាំដោយរដ្ឋលេខាធិការនៃក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ជានាយកគម្រោងថ្នាក់ជាតិ ហើយគ្រប់គ្រងដោយអ្នកសម្របសម្រួលគម្រោងថ្នាក់ជាតិ (NPC) ដែលនឹងត្រូវជ្រើសរើស។ NPC នឹងទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងគម្រោងទាំងមូល និងការងារសម្របសម្រួល។ នៅក្នុងអង្គភាពគ្រប់គ្រងគម្រោង មន្ត្រីគម្រោងដែលនឹងត្រូវជ្រើសរើស និងមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល នឹងធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផលគួរជាទីគាប់ចិត្ត និងអនុវត្តគម្រោងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ PMU នឹងរួមមានសមាសភាពមន្ត្រីប្រតិបត្តិការ អ្នកជំនាញយេនឌ័រ មន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ មន្ត្រីធនធានមនុស្ស និងរដ្ឋបាល មន្ត្រីលទ្ធកម្ម និងត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ។ ក្រុមហ៊ុនប្រឹក្សាយោបល់ និងទីប្រឹក្សាយោបល់ នឹងត្រូវបានជ្រើសរើស ដើម្បីគាំទ្រការអនុវត្តគម្រោង និងផ្តល់សេវាកម្មរួមចំណែកបច្ចេកទេសលម្អិត ព្រមទាំងផ្តល់សេវាកម្មប្រឹក្សាយោបល់ណែនាំលើការងារសាងសង់។

• ថ្នាក់ក្រោមជាតិ:

អង្គភាពគ្រប់គ្រងគម្រោង នឹងមានមន្ត្រីមកពីក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម នាយកដ្ឋានជលសាស្ត្រ និងទន្លេ (DHRW) នៃក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម (PDWRAMs) នៃខេត្តទាំងបួន ដែលគម្រោងនេះនឹងត្រូវអនុវត្ត។ PDWRAMs នឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការសម្របសម្រួលសកម្មភាពនៅទីវាលទាំងអស់ជាមួយគណៈកម្មាធិការសហគមន៍ កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC committee)។ នាយកដ្ឋានសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (DoFWUC) មានបុគ្គលិកនៅថ្នាក់កណ្តាល ប៉ុន្តែមិនមានការិយាល័យ ឬបុគ្គលិកនៅថ្នាក់ខេត្ត និងស្រុកទេ។ សម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃគណៈកម្មាធិការ នាយកដ្ឋានសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ នឹងតែងតាំងបុគ្គលិកបន្ថែមនៅថ្នាក់ខេត្ត និងស្រុក។

MOWRAM ទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការងារផ្តល់យោបល់ទូទៅ និងផ្តល់ការណែនាំ ខណៈពេលដែល DFWUC ទទួលខុសត្រូវសម្រាប់រៀបចំផែនការសកម្មភាពការងារ និងថវិកាប្រចាំប្រចាំឆ្នាំ ផ្តល់ថ្លើម និងសម្របសម្រួលលើការទំនាក់ទំនង សម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ លើសកម្មភាពគាំទ្រកសិកម្ម និងការអនុវត្តការងារសង្គម និងបរិស្ថាន ក្នុងចំណោមការងារផ្សេងៗទៀត។ PDWRAM នឹងជួយ PMU ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ-អគ្គនាយកដ្ឋានដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ (MEF-GDR) ដើម្បីអនុវត្តផែនការតាំងទីលំនៅថ្មី ក្នុងចំណោមកិច្ចការផ្សេងៗទៀត។

គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ (គ.ជ.អ.ប) នឹងធ្វើការសម្របសម្រួលយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយស្ថាប័នខេត្ត និងស្រុកសម្រាប់វិស័យកសិកម្ម ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពក្រោមសមាសភាគ ១។ គ.ជ.អ.ប នឹងសម្របសម្រួលជាមួយក្រុមការងាររបស់ MAFF ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ដើម្បីធានាបាននូវការរួមបញ្ចូលគ្នាដ៏រឹងមាំជាមួយការពង្រីកសេវាកម្មបន្ថែម និងការចងក្រងសហគមន៍កសិករដែលត្រូវបានរៀបចំក្រោមគម្រោងទាំងនេះ។

7. យន្តការដោះស្រាយបណ្តឹងសារទុក្ខ

គម្រោងនេះមាននីតិវិធីដោះស្រាយបណ្តឹងសម្រាប់ប្រភេទផ្សេងៗនៃសារទុក្ខដែលអាចកើតមាន រួមមាន បណ្តឹងសារទុក្ខទាក់ទងនឹងប៉ុន្តែមិនកំណត់ចំពោះ 1) បណ្តឹងទូទៅ 2) ការរឹតត្បិតការប្រើប្រាស់ដី 3) លក្ខខណ្ឌការងារ និងការងារ និង 4) ការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ និងការរំលោភបំពាន និង ការបៀតបៀនផ្លូវភេទ (SEA/SH)។ នីតិវិធីទាំងនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងស្របតាមតម្រូវការនៃក្របខណ្ឌបរិស្ថាន និងសង្គមរបស់ AIIB និងនីតិវិធីវាយតម្លៃសង្គម បរិស្ថាន និងអាកាសធាតុ (SECAP) របស់ IFAD ។ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ទទួលបន្ទុកបង្កើត និងថែរក្សាសៀវភៅកំណត់ហេតុបណ្តឹងសារទុក្ខរបស់គម្រោង ដើម្បីធានាថា បណ្តឹងសារទុក្ខត្រូវបានកត់ត្រា ដោះស្រាយបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលវេលា។ អ្នកម៉ៅការនឹងតម្រូវឱ្យដំឡើងផ្ទាំងប៉ាន់ប៉ាន់ដំណើរនៅតាមការដ្ឋានសំណង់ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវឈ្មោះ និងលេខទូរស័ព្ទរបស់អ្នកកំណត់ ដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យទទួល និងចងក្រងបណ្តឹងសារទុក្ខ។

8. ការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធ និងការផ្សព្វផ្សាយនៃ ESCMF

AIB, IFAD និង GCF តម្រូវឱ្យមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយប្រជាជនដែលរងផលប៉ះពាល់គម្រោង សហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនងាយរងគ្រោះ/ជនជាតិភាគតិច និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។ ការពិគ្រោះយោបល់គួរតែផ្តល់ព័ត៌មានអំពីទិដ្ឋភាពខាងក្រោម៖ ក) គោលបំណងនៃគម្រោង។ ខ) លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថាន និងសង្គម។ និង គ) ការបង្ហាញនៃការទាមទារឱ្យមានការសិក្សាបន្ថែម នៅក្នុងករណីណាដែលពួកគេអនុវត្ត។

ESCMF នេះត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមរយៈដំណើរការពិគ្រោះយោបល់ដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ និងបន្ត។ ការពិគ្រោះយោបល់បាននិងកំពុងធ្វើឡើងនៅពេលដែលការរចនាគម្រោងមានការវិវត្ត។ គោលបំណងនេះគឺដើម្បីធានាឱ្យមានមតិកែលម្អពីទាំងអ្នកទទួលផលគម្រោង និងអ្នកដែលរងផលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដែលចាប់អារម្មណ៍ត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីសកម្មភាពដែលមានបំណងរបស់ គម្រោងដើម្បីចៀសវាង/កាត់បន្ថយហានិភ័យ និងផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន សង្គម និងអាកាសធាតុ។

ESCMF ជាក្របខណ្ឌគ្រប់គ្រងហានិភ័យបរិស្ថាន និងសង្គម ដែលបានគ្របដណ្តប់លើឯកសារបរិស្ថាន និងសង្គមខាងក្រោម៖

- ការវិភាគការប្រើប្រាស់ដី និងក្របខណ្ឌរៀបចំការដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ (LARPF)
- ក្របខណ្ឌផែនការផែនការដើមភាគតិច (IPPF)
- សកម្មភាពយេនឌ័រ និងផែនការរួមបញ្ចូលសង្គម (GASIP)
- ផែនការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធ (SEP), និង
- របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សង្គម និងអាកាសធាតុ (ESCIA), និងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន សង្គម និងអាកាសធាតុ (ESCMP).